Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Nr.1. Vinter - 2004 36. år

Øya vokser.

Vi har foretatt en uhøytidelig folketelling på øya. For første gang på mange år har vi passert 300, med god margin. 326, for å være mer presis, pr. 01.01.04.

Å få det helt nøyaktige tall er litt vanskelig, men vi har brukt de samme kriterier som tidligere. Folk som går på skole andre steder, men ikke har meldt flytting fra øya, blir regnet med, mens de som har fast yrke og arbeider andre steder går til minus.

Kanskje ikke uventet topper Dyrstad statistikken, med 86 personer. Mens Nedre Farestad ligger drøyt 10 under.

Vi har også, for moro skyld, talt husene på øya. Det er nå 143. Believe it or not; av disse er 26 ferie-/sommerboliger.

Den som i dag er alderspensjonist vil erindre at det i deres barndom var kun 5 hus på Dyrstad.

I dag 27 – og bare 2 uten helårs bosetning.

I Valvik er alle hus bebodd.

Det var på denne siden av øya nybyggingen for alvor skjøt fart – takket være et offentlig kloakknett, som kom i begynnelsen av 70-årene. På Farestad/Rosnes var det faktisk byggestopp i mange år. Men da den kommunale kloakk kom i 1996-97, ble det fart i byggingen også der. Så nå er det 38 hus på Nedre Farestad, og de fleste er bebodd. Det skal bli spennende å følge med det nye byggeprosjektet på Saltvolla. Der er pr. i dag 3 nye hus, og det blir sikkert flere.

Et sommerbilde fra Rosnes. Huset i bakgrunnen er nå ferdig restaurert.

På Lybergs eiendom, rett øst for Arnstein Syvertsens nye hus og garasjene til Rosnesfolk, er et annet byggepotensial.

Rosnes er nok kommet litt i bakleksa, selv om kloakknettet er utbygd også der. Dette skyldes nok den noe "tråkige" forbindelsen til bilvei. I normalt vær går det greit, men i sterk sørlig kuling, når brua både går i bølgegang og svinger sideveis, kan det være litt hasardiøst å komme seg over. Men en bedre forbindelse vil tvinge seg fram.

Fors. neste side.

Det bor tross alt noen unge mennesker der også, og flere vil det sikkert bli - på litt sikt. Så det vil nok bli husbygging der også, når tiden kommer.
Hvilken framtid går så øya i møte ? Folketallet vil helt sikkert stige betydelig. Det har i sin tid vært oppe i 400. Og da med langt færre hus, men også med langt større familier.
Og jeg tipper vi vil nå opp i dette tallet om noen år ...
Men det er fremdeles ganske god plass, og selv med spredt bebyggelse er det ennå plass til en god del nye hus.
Men det bør jo ikke absolutt være flest mulig hus og mennesker som må være målet. Men at vi, til en viss grad, kan opprettholde det fine miljø og samhold som har preget øya i alle år.

H. Karlsen

Fiskebåten og rutebåten "Flødebøtta"

"Flødebøtta" ble kjøpt fra Flekkerøya i 1933 og het da "Sunløv". Men av folk flest ble den bare kalt "Flødebøtte", kanskje fordi den var litt bolleformet. Den var 37 fot lang og hadde en 4 takter 7 hk Hein semi-diesel til fremdriftsmaskin. (Etter krigen ble det montert ensylindret 17 hk. "Rapp" semi-diesel.)
Det var fetterne Germann Gabrielsen, Paulus Kristiansen og Åmot Kristiansen som kjøpte den. Den første tiden brukte de den til fiske. De var flere år på sildefisket ved Egersund om vinteren i 30-årene, da var fem mann ombord.

"Flødebøtta" hadde nummeret VA-35-HH og det ser ut som bildet er tatt ved brygga på Landøy.

I begynnelsen av krigen spurte lennsmann Askildsen om de to ganger i uken, tirsdag og fredag, kunne starte rutefart mellom øyene i skjærgården og Mandal. Ruten startet tidlig om morgenen fra Krambubrygga på Nedre Farestad, så gikk turen videre til Landøy, Skogsøy, Tregde, Bergstø, Skjernøysund og videre til Mandal. Den var muligens innom Udøy og Eigebrekk ved behov, men dette har vi ikke fått stadfestet. Samme rute gikk tilbake om ettermiddagen.

Den var for det meste full av folk og varer til to butikker på Tregde og en på Farestad. Den hadde også med seg fisk fra fiskerne om morgenen til Fiskernes Salgslag i Mandal. På grunn av bensinrasjoneringen kunne fiskerne ikke selv kjøre fisken til byen. "Flødebøtta" var et veldig viktig transportmiddel for øyesamfunnet i de harde krigsårene.

I 1946 ble den brukt som fiskeskøyte igjen, da samme eierne kjøpte snurpenot og den ble brukt til makrellfiske. I 1953 ble den solgt til Harry Larsen fra Nedre Farestad og Reidar Bentsen i Rosnes. De brukte den som fiskeskøyte i noen år, men solgte den videre til Ryfylkefjorden i Rogaland.
For en del år tilbake sto den sangen i "Skjernøyposten" som Anne Grethe Christiansen fra Tregde skrev om "Flødebøtta" da den sluttet som passasjerferge etter krigen. (Kanskje vi kan ta den med en gang til i senere nummerere av "Skjernøyposten".)

Georg Walvick

Skjernøyposten.

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Redaktør: Sigurd Aalvik, tlf. 38 26 86 11
I redaksjonen:
Georg Walvick, tlf 38 26 86 36
Norvald Jenssen tlf 38 26 86 75
Evert Knutsen tlf 38 26 86 86
Hanne Arntsen tlf 38 26 61 88
Janne Knutsen tlf 38 26 85 86
kasserer.

Adr.: Skjernøy, 4516 Mandal

Bankgirokonto: 7877. 06. 62604

E – postadresse: skjposten@c2i.net

Kontakt i USA: Mrs. Agathe Tompson
865 Buck kd., Stone Ridge.
N.Y. 12484. USA. . -.

Abonnent pris pr. år kr 60. -. USA $ 10

Litt Fiskeprat.

Ja, så er vi alt langt ut i året 2004, og yrkesfiskerne og noen av de ivrigste hobbyfiskerne har allerede flere garnhalinger bak seg. Der er en god del med sei i størrelsen 1-2 kg, men prisen til fiskerne er veldig dårlige. Helt under kr. 2,- pr. kg for den minste størrelsen. Der er også en del torsk i 2 kg størrelsen. Men torsk i 5-6 kg klassen er veldig sjeldent å få i trollgarnet. Litt lyr, kolje og flyndre, men ingen store mengder. Prisene for all fisk er gått ned på grunn av store fangster på Nord og Vestlandet som presser prisene ned.

Reketrålene har også fått gode fangster med flere hundre kilo reker i hvert trålerhal. Men også her har prisene falt veldig på grunn av den store mengden med reker som føres i land. Det skyldes mest at reketrålerne er blitt større med mye bedre utstyr og sterkere motorer. De største av båtene drar med opp til tre tråler av gangen. Båtene har dobbeltmannskap som er ute på rekefiske på skift. Så nå er det blitt strenge ukeskvoter og eksportmarkedet i Sverige og Danmark er nesten brutt helt i sammen. Det å være rekefisker er ikke så lønnsomt som det var for noen år siden.

Ja, nå går det snart mot vår og sommer, da kommer turistene og ettersporselen på reker pleier å stige. Da kan det også bli lysere tider for rekefisket. Ha det bra og god fiskelykke, vi treffes igjen når makrellen kommer!

Skjernøy Helselag.

Siste hyggestund før jul koser vi oss med grøt og saft, kaffe og kake, og fortellinger av ymse slag. Så også den 9. desember.
Det spesielle denne gangen var at Oddbjørg Ø. Berge for første gang på 35 år var på hyggestund som gjest!
Da hun grunnet sykdom ikke var på årsmøtet, fikk hun på julemøtet overrakt en diplom som viser at hun er utnevnt som æresmedlem i Skjernøy Helselag. Dette var en overraskelse, derfor rakk det ikke å være med i trykken på julenummeret i Skjernøyposten, da vi ikke viste om Oddbjørg ville komme på hyggestunden.

Janne.

Hanne Arntsen.

Skjernøypostens nye medarbeider.

Vi har fått en tilvekst i redaksjonen etter at Rita Dyrstad bestemte seg for å slutte. Hanne Arntsen bor i Sollia på Nedre Farestad, sammen med mann og to barn. Hun er utdannet førskolelærer, men jobber som lærer på Steiner-skolen i Kristiansand. Før familien flyttet til Sollia, som de kjøpte for omtrent 3 år siden, bodde de 1 år i Juvik, og før dette leide familien et annet hus på Nedre Farestad i ca 2 år. Familien er som det framgår allerede godt etablerte øyboere.

Vi i redaksjonen er svært glad for at hun sa seg villig til å stille opp. Gjennomsnittsalderen på staben blir jo stadig høyere, så det er godt å få med seg noen "ungdommer."
Og i tillegg er det bra å få med en person Farestad - området, da dette ikke har vært representert, siden Håkon Karlsen sluttet.

SKJERNØY KAPELL

Et veldig godt barne og ungdomsarbeid.

Årsmøtet i Skjernøy Ungdomsforening ble holdt 14. januar. Årsmeldingene vise til et veldig bra arbeid, spesielt godt barne og ungdomsarbeid. Yngres driver med ca: 100% oppslutning. 15 barn på samværene første halvår så 11 nye i januar. Ungdomsgruppa har i snitt ca: 12 positive ungdommer på hvert samvær. Skjernøy barnekor har øvelse annenhver mandag. Det er nå 28 stykker med, og sist jul var det første gang koret deltok med sang på selve gudstjenesten julaften, noe som de satte stor pris på. Koret har også en ungdomsgruppe som synger. Det er en barneforening som fungerer bra med godt framøte. De syr og strikker osv. De har utlodning i slutten av april.

Gudstjenestene har hatt godt framøte gjennom hele året. Ved nattverdgudstjenesten 2. pinsedag som for første gang på Skjernøy gikk kontinuerlig var det 150 stykker som gikk til nattverd, både barn og unge deltok. Det var en fantastisk opplevelse.

Gudstjenesten julaften var framøtet i overkant av 200 mennesker, det måtte settes inn mange ekstra stoler.

Det er første gang på mange år at årsmøtet blir holdt i januar. De siste 25 – 30 årene har det vært holdt i desember måned.

Roald Syvertsen ønsket velkommen til de vel 30 fremmøtte, og etter en sang holdt Bjarne Christensen en andakt med utgangspunkt fra 1.Peters brev 2 – 9. Han nevnte også at vi må være stolte og glade over alt arbeidet som drives i kapellet, det er mye å glede seg over.

Når en ser tilbake på året som er gått må en bare takke. Det er en livdsfrisk hovedforening. Det er mange som er med og ber for det som drives på kapellet, og det vi opplever er bønnens frukt. All takk og ære til Herren som har gjort det mulig. En stor takk til hver enkelt av ledere som stiller opp år etter år, og til alle som er villig i tjenesten for vår Herre og Gud.

Årsmeldingen fra foreningen vitnet om god oppslutning. I året som gikk hadde foreningen 100 års jubileum samtidig som kapellet fylte 90 år. Det er kommet 13 nye medlemmer i året som gikk. Det er anskaffet nytt kjøleskap og vannkoker.

Styret står som før: Tom Inge Dyrstad, Jan Harald Syvertsen, Anne Karin Jenssen, Roald Syvertsen og Allis Hansen. Eilif Christensen er kasserer men står ikke i styret.

Styret i ungdomsgruppen forsetter som før: Odd Arne Skogen, Jan Øystein Dyrstad, Reidun Jentoft og Gunn Siri Amundsen.

Styret i Yngres er: Alf Tore Gundersen, Sverre Gunnar Syvertsen, Bjørn Vikør og Karin Dyrstad.

I menighetsutvalget går Signe Aalvik og Anne L. Syvertsen ut. Som nye kommer Tore Dag Bøe og Ingebjørg Handal, som resp. for foreningen.

Det blir loppemarked i aug. med inntekt til kapellet. Høytaleranlegget virker dårlig, må kanskje fornyes, så en trenger penger.

Litt om ungdomforeningens arbeid.

I vinter har vært tre kvelder med kveldsbibelskole hvor en gjennomgikk trosartiklene. Foredragsholdere var Helga Marie de Presno, Frode Eikrem og Ottar Almås. Det møtte ti - tolv stykker hver gang. Fredag 13. febr var det kosekveld hvor Harald Hågensen holdt andakt. En fin kveld med god mat.

Det var møteuke fra tirsdag 2. mars til fredag 5. mars. Jevnlig godt besøk. Og det var bønnemøte en ½ time før hvert møte. Det var også sangkrefter til alle møtene. Det var Frank Nilsen som sto for talene. Ungdomsgruppa sto for fredagskvelden hvor det ble servert reker med loff. De unge sto også for all ledelse, sang av ungdomsgruppa fra koret og fin underholdning. En fin kveld.

Videre framover må vi først og fremst minne om **utlogningen lørdag 3. april,** hvor all inntekt går til drift av kapellet. Bygget trenger penger til en del vedlikehold.

Georg.

Fra julegudstjenesten 2003. Da søndagskolebarna skulle synge, ble de spurt om hvem de ville ha midt i blant dem, ble Georg Valvick ropet opp. Her ser vi Georg (som er deres søndagskolelærer) midt blant flokken.

P ORTRETTET.

Denne gang har vi hentet portrettintetjuvet i Rosnes, av Ester Therese Vågsvoll.

Hun forteller at hun er født i Ålesund, men sine barne og ungdomsår hadde hun i Volda frem til 1954. Gift med Norman, har tre barn, 6 barnebarn, som vi er svært stolte av.

Kom til Oslo i 1954 og jobbet der frem til 1959. Dro da til Mandal, og dette var ikke helt tilfeldig. Norman jobbet da på Båtservice, og vi giftet oss i 1960. Jeg jobbet på Båtservice frem til 1963 da vi fikk vårt første barn, valgte da å være hjemme. Kom tilbake til arbeidslivet i 1984.

Tilbudet for min generasjon.
Kanskje jeg kunne tenke meg flere tilbud av foredrag som går på gammel historie og samfunnsspørsmål. Ellers er det vell nok av tilbud, men det har vell litt med hva man er interessert i.

Interesser
Naturen ligger jo rett utenfor porten. Friluftsliv, fotturer i fjellet, og rundt på øya, og i distriktet rundt her. Reiser i og utenfor Norge, sammen med våre venner og familie.
Har siden ungdommen vært opptatt av humanitært arbeid og generelt forebyggende helse. Er i dag engasjert i Nasjonalforeningen for folkehelse.

Flyttet til Skjernøy i 1970, sammen med våre to gutter, siden fikk vi også en datter. I alle år har vi følt oss hjemme på Rosnes. Her er det stille og fredelig, ingen biltrafikk og bare hyggelige naboer. Huset vi bor i kjøpte vi av dødsboet etter Alma Knudsen.
Eiendommen heter i grunnen "Gamletun", selv om noen ennå bruker betegnelsen "Slottet i Rosnes".

Håper folk tenker seg om når det gjelder utbygging på Øya. Etter min mening kan vi klare enkelte utbygginger av hus og hytter, men ikke en massiv utbygging som vil kunne ødelegge selve egenarten med plassen vår. Vi må tenke på de generasjoner som kommer etter oss, og ikke gjøre samme feilen som mange andre kommuner har gjort og i dag angrer på.

Det er i dag underlig å tenke på at min farfar som begynte på Ryvingen fyr i 1897 som smedlærling og var der i to år. Siden begynte han på maskinist skolen i Kristiansand der han traff sin Therese som siden ble hans hustru, og min farmor. Tante Anna til Paul og Arne Martin, giftet seg med en Sunnmøring som jobbet Ryvingen, og siden flyttet til Dalsfjorden på Sunnmøre, akkurat som min farfar og farmor gjorde. Med andre ord, verden er ikke stor..

Intervju av Jan Henrik Tobiassen.

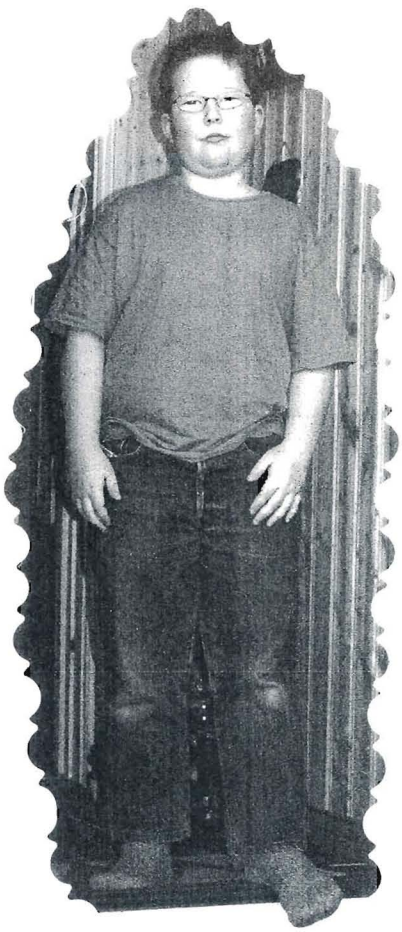

Jan Henrik flyttet hit til Ytre Farestad på Skjernoy sommeren 2003. Han fyller 12 år i april.
Når jeg spor ham hvordan han trives, svarer han veldig bra, og han angrer ikke på at han flyttet hit.
"Hva er det som er bra med a bo her?" spor jeg. Jan Henrik svarer : "Her er det stille og fredelig.
På Ime, der jeg bodde for, var det mye brak og eksos. Det var rett ved motorveien."
Jeg lurer på hvor gammelt huset som Jan Henrik og familien har flyttet inn i er. Da henter han en stor.
tykk bok og slår opp på Harkmark og Halse. Her finner vi at det er bygd i 1898.
Jan Henrik kan fortelle at det var oldefaren hans, Amot Kristiansen, som bodde her da. Han hadde bare én arm.
Og på et lite kott på loftet viser han meg en krok pa en gammeldags protese. En skikkelig sjøroverkrok ser det ut som.
Jan Henrik har mye å drive på med etter skolen. Han sier han er med både i barneforening, koret, yngres.
hobbyklubben og fotball. Når han kommer hjem fra skolen går han gjerne ut og leker med kamerater.
Ellers venter han på brev fra speideren om han kommer inn der. Jeg spor om han måtte bytte klasse eller skole da han flyttet hit. Men Jan Henrik svarer at det matte han ikke, og det var greit.
"Jeg synes også det er greit å ta skolebussen. Det er lett å bli kjent med både voksne og barn her."
Tenker du på hva du vil bli når du blir voksen ? "Jeg tenker pa så mye rart, jeg, sa det vet jeg ikke.
Men da jeg var liten ville jeg bli statsminister." Jan Henrik tenker ikke så mye på gamle dager, men han kan fortelle at bestefaren (Johan) hadde sauer. Til slutt spor jeg om han tror han skal bo her hele sitt liv, og da svarer Jan Henrik at han håper det.
Vi takker for intervjuet og onsker hele familien velkommen til oya

Hanne.

"Skjernøyas framtid"

I dette vinternummeret 2004 har vi lyst til å vise et bilde av kullingene av 2003 på fastelavnsfest med boller.

Her er vi, fra venstre : Julian, Hanna, Kathrine, Alette Kristine, Pauline og Gabriel.
(Andres, Emely og Ole Henrik var ikke med denne dagen.

Hanne.

Torleiv Andreas Haugen til minne.

Torsdag 19.februar kom det triste budskapet at Torleiv var gått bort, 64 år gammel.
Det var sist sommer at Torleiv ble rammet av uhelbredelig kreft.
Torleiv var en rolig og avbalansert person, det viste han i høyeste grad på den måten han taklet den vanskelige livssituasjon som oppstod. Helt til det siste hadde han interesse for alt og alle i sin nære omkrets.
Torleiv ble gravlagt fra Bygland kirke 27.februar.
Han hadde en stor vennekrets, og det var imponerende mange som fulgte ham på hans siste reise.
Mange av hans skipskamerater samt kontoransatte fra Rasmussen Gruppen, likeså mange fra Dyrstad viste ham den siste ære.
Minnestunden ble holdt på Vonheim bedehus, og det ble en minnestund i Torleivs ånd, hvor mange gode og hyggelige ord ble sagt.
Torleiv var engasjert i menighetsarbeidet på Bygland, derfor stod det i dødsannonsen : "Like kjært som blomar er ei gåve til Vonheim bedehus".
Torleiv begynte sin 48-årige sjømannskarriere i 1955, da han som 15-åring var elev på skoleskipet "Sørlandet". I 1960 tok han styrmannseksamen i Kristiansand, og han avla skipsførereksamen i 1966.
Torleiv var en sjømann av den gamle skole, han hadde erfaring fra mange forskjellige skipstyper. I 1972 fikk han jobb som kaptein i Haanes' rederi i Kristiansand, og denne stilling hadde han til han ble pensjonist i 2000.
Torleiv begynte i Rasmussen Gruppen i 1981, og fra 1983 seilte han fast i bøyelastefarten i Nordsjøen, Statfjord og Gullfaks ble da hans faste lastehavner. Han var 20 år i Rasmussen, og fikk for dette tildelt rederiets gullklokke. Fra Norges Rederiforbund har Torleiv fått sin vel fortjente gullmedalje.
Torleiv var stolt av sitt yrke, og etter at han ble pensjonist hadde han flere vikarjobber i Rasmussen, den siste i april 2003.
Jeg har kjent Torleiv fra han som guttunge var hos sin bestemor Roberta på Nordheim på Dyrstad.
Da Torleiv begynte sin opplæring på bøyelasteskipene i Nordsjøen seilte vi sammen noen uker.
Senere delte vi skipet en periode, d.v.s. han avløste meg når jeg hadde ferie, og motsatt.
Det har alltid vært hyggelig for meg og min familie å besøke Torleiv og Anne på Dyrstad. Torleiv var veldig glad i Nordheim, og de drev den lille gården som et mønsterbruk. De la ned utallige timer med arbeid i hagen, og på gården for øvrig. Mest imponerende er nok alle påskeliljene de har fått til å gro i terrenget rundt huset, det er et syn om våren.
Torleiv likte å rydde i skogen med motorsaga, og han laget stier slik at folk kan ta seg fram på en lett måte. Han har satt opp flere hvilebenker på gården, han likte spesielt å skue ut over havet, og han likte å sitte og prate med folk, som den sosiale person han var.
Torleiv var en person som viste stor omsorg for andre. Det var rørende å se hvordan han tok seg av sin tante og sine onkler på Nordheim på deres eldre dager, han var som en sønn for dem.
Jeg har mange gode minner etter han, det er tomt på Nordheim når han er borte. Men han har ei dyktig kone og 4 flotte sønner, så jeg er sikker på at de vil drive Nordheim slik Torleiv har gjort det.

Jeg lyser fred over Torleivs gode minne.

Knut B. Knutsen

Status fra Arealgruppa 04. 03. 04.

I et innlegg i Fedrelandsvennen 17.12.03 vedr. ***"Vil verne 100 km2 skjærgård"***, framkom uriktig opplysning i teksten. Det stod at blant høringsinstanser som støtter verneforslag er "arealgruppa på Skjernøy". Arealgruppa vedtok 12.05.03 å ikke involvere seg i denne planleggingen og gruppa har altså ikke uttalt seg i denne saken.

De fleste gårdene har hatt møter hvor tekstdelen til lokalplanen og ajourføring av kartene er gjennomgått og vedtatt. Alle forslagene fra gårdene skal vedtas på fellesmøte på Grendehuset. Arealgruppa ta sikte på at allmøtet blir i mai. d.å.

Åshild Aalvik og Karin Abrahamsen

Et våreventyr.

Det var en gang at Vår Herre gikk rundt på jorden og delte ut farger til alt som finnes.
Rosene ble røde, barken ble brun, gresset ble grønt og smørblomstene ble gule. Alt var såre vel. Dette var om sommeren. Så kom vinteren. Det ble kaldt og snøen begynte å dale. Alt og alle merket at det ble kaldt, men ingen kunne se snøen. Den var jo ikke der da fargene ble fordelt den gang på sommeren.

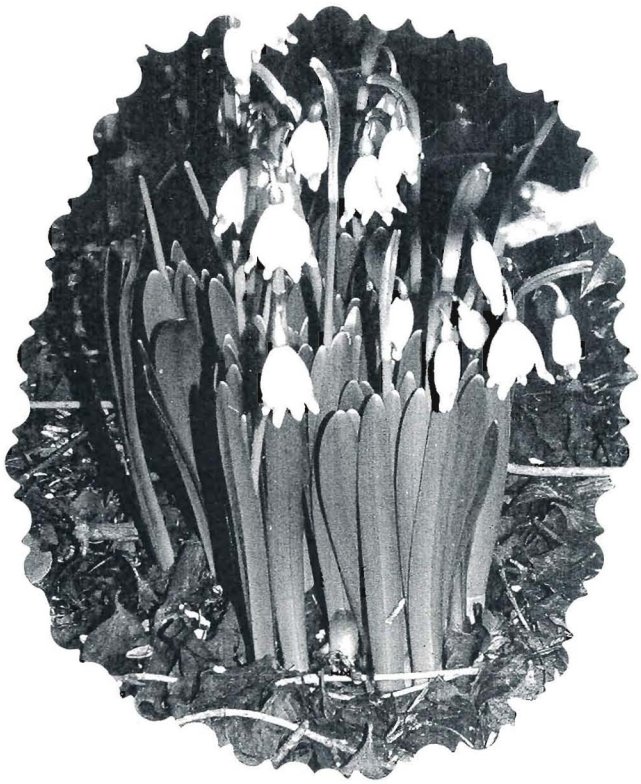

Snøen ble lei seg og gikk til Vår Herre og spurte : "Kan jeg også få en farge slik alle andre på jorden har fått?" Men Vår Herre svarte at nå var alle fargene brukt opp. Snøen måtte gå ut i verden og spørre om noen kunne dele litt farge med ham. Snøen dalt og føk i hver krok i verden, og spurte om noen kunne dele litt av fargen sin med ham. Da snøen møtte rosene sa han : "Lykkelige må dere være kjære roser som har slik en deilig dyp rød farge. Kan dere som har så mye være så vennlige å dele rødfargen deres med én som ingenting har?" Men da han hadde spurt stakk rosene ut tornene sine og sa :
" Ha deg bort, du som er så kald og hård mot oss. Du gir oss bare kulde så vi fryser til is langt inn i røttene. Hvorfor skulle vi dele med en slik som deg?"
Snøen ble lei seg og føk videre. Da snøen spurte dyrene om å låne farge til én som ingenting hadde, hutret de bare og løp og gjemte seg.
"Kjære sol, du som er så gylden og varm, kan du låne litt gulfarge til én som ingenting har?"
Men sola bare lo og forsøkte å smelte ham bort.
Da snøen spurte blåklokkene forsiktig om å låne ham noe av sin sarte blåfarge fordi han ingenting hadde selv, skalv de små klokkene deres, og de klang en skjør liten melodi, så redde ble de.
Snøen trakk seg hurtig bort, han ville ikke skremme dem.
Nå hadde snøen vært i hver krinkel og krok i hele verden, men ingen ville dele med én som ingenting hadde. Han var i ferd med å gi opp og heller gå usynlig rundt i verden. Ulykkelig dalte han stille ned i et skogholt langt nord. Der stod der en liten klynge av blomster og nikket til hverandre. "Dere vil vel heller ikke dele fargen deres med en slik kald en som meg", hvisket snøen sånn nærmest til seg selv.
"Hvis du vil ta til takke med hvit, så gjerne det", sa en av blomstene. "Å, ja!" sa snøen – "Hvit er jo den klareste, reneste av alle farger". Og slik ble det. De hvite klokkene skrapte litt av den hvite fargen sin ned på snøen slik at vi alle kan se den. Og snøen lovte at snøklokkene, ja, for det er slik de har fått navnet, skulle få komme først opp av jorden hver vår, uten at han skulle stikke dem med kulden sin.
I stedet skulle han legge et lunt teppe over dem hele vinteren.
Og ser du nøye etter på snøklokkene, ser du en grønn flekk der de har skrapt av litt hvit farge.

Referat fra årsmøte Skjernøy vel 18. febuar.

SAK 1. - ÅPNING.
Leder Ivar Kristiansen åpnet årsmøte

SAK 2 - GODKJENNING AV INNKALLING OG SAKSLISTE.
Det fremkom ingen merknader til innkalling og saksliste.

SAK 3 - VALG AV MØTELEDER OG REFERENT.
Ivar Kristiansen ble foreslått som møterleder.
Gerd Jacobsen ble foreslått som referent Begge ble enstemmig valgt.
Til å underskrive protokollen ble: Svein Berg og Gunn Siri Amundsen enstemmig valgt.

SAK 4 - ÅRSMELDINGER
Årsmeldingen fra Skjernøy vel ble opplest av leder Ivar Kristiansen. Meldingen ble godkjent.
Årsmeldingen fra Grendehuskomiteen ble opplest av Terje Bydahl Meldingen ble godkjent.
Årsmeldingen fra Skjernøymarsjen ble opplest av Kjell Gauksås Meldingen ble godkjent.
Årsmeldingen fra Arbeidsstua ble opplest av Gerd Jacobsen. Meldingen ble godkjent.
Årsrapport fra områdetiltaket ble lagt frem av Arvid Gabrielsen.
Årsrapport fra arealplangruppa ble lagt frem av Sverre Gabrielsen.

Fors. neste side.

SAK 5 - **REGNSKAP 2003 - BUDSJETT 2004**

Regnskapet ble gjennomgått av Ivar Kristiansen - regnskapet ble enstemmig vedtatt.
Budsjettforslaget ble gjennomgått av Ivar Kristiansen. - budsjettet ble enstemmig vedtatt.

SAK 6 - **INNKOMNE FORSLAG.**

Årsmøte vedtar å bevilge inntil kr. 45.000,- til kjøp av nye bord på grendehuset, det forutsettes at innkomne midler fra kafeen blir overført til vel'et.

Areanlplangruppen.

Årsmøte vedtok å utsette saken. Saken taes opp til ny behandling i ekstra ordinært årsmøte.
Ekstra ordinært årsmøte avholdes i forbindelse med arealplangruppas allmøte.
Årsmøte vedtok at varamedlemmene til Skjernøy vel utgjør 17. mai komiteen.

Ventebuer.

Årsmøte for Skjernøy vel bevilger kr. 20.000,- til bygging av nye ventebuer på følgende steder (i prioritert rekkefølge)
1. Berge 2. Skjernøysund 3. Dyrstad / Smedbakken 4. Valvik
En forutsetning for å få ventebu, er at den enkelte gård må påta seg plasseringen, grunnarbeid, søknad om oppsetting til kommune/vegvesen.
Kopi av søknad må være Vel'et i hende innen 1. juni 2004.

LYS PÅ HENGEBRUA.

Årsmøte for Skjernøy vel bevilger kr. 3.500,- til nytt lyspunkt på hengebrua.

REDNINGSBØYER.

Årsmøte for Skjernøy vel vedtar at styret i Skjernøy Vel har ansvar for oppsetting av nye redningsbøyer, samt vedlikehold av redningsbøyene. Vel'et søker Vesta om å få satt opp en ny redningsbøye på Berstøbrygga.

SAK 7 - **VALG.**

Følgende gårder var på valg:

Rosnes/Ytre Farestad:

Representant Gerd Jacobsen enstemmig.
Varamann Svein Berge enstemmig.

Nedre Farestad:

Representant Ivar Kristiansen enstemmig.
Varamann Arild Jenssen enstemmig.

Valvik.

Representant Even Christensen enstemmig.
Varamann Synnøve Puntervold enstemmig.

Dyrstad.

Ny representant for 1 år: Stein-Atle Toresen – enstemmig.

Grendehuskomiteen: Terje Bydahl enstemmig og
Hilde J. Herstad enstemmig valgt.

Årsmelding Grendehuset 2003

Grendehuset:

Grendehuskomiteen har hatt 2 møter. Hvor vi har diskutert alt fra vask til maling av hus. Grunnen til så liten møteaktivitet er nok at mye går på fast rutine. Og dukker det opp saker som vi må diskutere, så går gjerne dette over telefonen.
Huset har vært brukt 103 ganger i 2003, og dette er utenom sommerutleie.
Sommerutleie 2003 ble på ca kr. 24.000., mens annen utleie utgjorde ca kr. 27.000 Dette viser klart at det er ikke lenger sommerutleie som bidrar mest, men at det er den daglige driften som er den mest lønnsomme av disse to, men denne krever også mest arbeid.
Når det gjelder sommerutleie, så begynner lokalene å bli så populære at vi slipper å avertere så mye, de selger seg selv.
Og igjen må jeg bare "berømme" disse flinke jentene som står på å vaske, rydder og gjør det trivelig for oss alle. Så takk til Gerd, Hilde og Inger Lise det er slike jenter vi trenger for å holde det gående. Og vi andre som tar rene lokaler som en selvfølge, må prøve å bidra til at disse jentene ikke sliter seg ut.

Skjernøydagen:

Skjernøydagen inbrakt i 2003 ca kr. 37.000 kr netto. Og det er vi kjempefornøyd med. Og her viser virkelig øyas beboerer virkelig dugnads ånd. Alle som vi spør stiller opp, og jeg tror de fleste koser seg , selv om det er litt hektisk inne i mellom. I år hadde vi mange fine aktiviteter, og jeg retter en spesiell takk til husmorlaget, jentene med hestene, og alle dere som bidro med mat, dugnad og ikke minst lopper.

Fors. neste side.

Været var også helt enestående, og jeg tror alle koste seg, både store og små. I år slo virkelig krabbefiske for de minste til, og det at vi har aktiviteter som ikke koster noe for barna, tror jeg er viktig. Dette medfører at de voksne kan boltre seg i loppesirkuset mens barna er opptatt med andre ting. Jeg håper at denne dagen annen hvert år kan bli en tradisjon. Pengene som kommer inn denne dagen er viktig for drift av vellets aktiviteter, og gjør at store investeringer som andre velforeninger må se langt etter , er oppnåelige.

Kafeen:

"Kafejentane" har også i 2003 vært ivrige, de har en brennende engarsjemang som mange kan misunne. I 2002 var målet nye stoler for 2003, og dette fikk de sannelig til .
Nye mål settes, og denne gang er det nye border som ønskes. Og dette at de driver på som de gjør, bidrar til at vi som ellers benytter huset får bare finere og finere lokaler å være i.
Maten lager de på huset, bortsett fra kompene. Jonna's Pizza er ubeskrivelig, og alle de andre som bidrar med baking, tilrettelegging og opprydning må vi bare ta hatten av for.
Dette var alt fra Grendehuskomiteen for 2003

Terje

"Vi blar i arkivet"

Vi rykker nå fram til vinteren 1971, hvor vi kan fortelle at folketallet på øya pr. 1./1. har økt til 264 personer. Det er en netto tilgang på 14 stykker siste år. Det er bare ett dødsfall, og fire fødsler.
Noen reiste fra, men atskillig flere flyttet til.
Samme framgang kan vi dessverre ikke spore på våre naboøyer Landøy og Udøy. For ikke lang tid tilbake var det folk i nesten hvert hus. Og de hadde egen skole, butikk og bedehus, det bodde vel da et halvt hundre mennesker på Landøy. I år overvintrer det to personer der. Det er Otto Udøy med kone.
På Utøy er det tre personer igjen, nemlig ferge - og postmann Tonning Pettersen med sin kone og sin svoger.
På Skogsøy er forholdene noe bedre men der har de også fått bruforbindelse med fastlandet.

Det har i vinter vært arbeidet på "Berggyltveien" (Skjernøysund bru Tregdeveien). De begynte i fjor men måtte avslutte da snøryddingen slukte alle pengene som var satt av til veitutbedring. Ved de ypperlige arbeidsforhold i vinter, har de fått mye av veiarbeidet unna. Veien er blitt en del bredere, spesielt i svingene og ellers i bedre stand. Vi får håpe at de kan gjøre seg helt ferdige i vinter, slik at den muligens kan bli asfaltert til sommeren.

Erling Jenssen har fått helt ny båt. Det er en 21 fots åpen fiskebåt med en 8 hk sabb diesel. Den har fått navnet "Festus."

Minne om Torleiv Haugen.

Torleiv Haugen, døde 19. februar. (Se minneord side 7.) I den forbindelse tar vi med en vise skrevet av Magnhild Brovig som ble framført på Kjellevollen, Dyrstad 20. juni 1998.

"Torleivs kvad"

1. No vil eg kvea ei lita vise
Ein litan song um ein grepa kar
Og eg vil takka og eg vil prise
At denne kar vi på Nordheim har
Her har han røter so langt attende
Kan hende heilt i frå Dyre Vaa
Og mang ein tanke han hit til sende
Når han er ute på byljon blå.

2. Som skreddarson i frå Setesdalen
Han tidleg ut i frå heimen drog
Og mange trudde han var galen
Då han som jungmann på dekke sto
Han satte sjøbein og sjøtta jobben
Han mønja dekk og han pikka rust
I storm og stilla frå bakk til poopen
Han tok sin tørn, gjorde sjømannsdyst.

3. Og medan tida ho fram seg pusla
Han steig i gradane smått om senn
So no i tida han gjeng og ruslar
På høgste brua som skipskaptein
Og kåna Anne ho går og stellar
Med sitt der heime i Setesdal
Ho dagar, vikur og månar teljar
Ti ho får heimatt sin gemal.

4. Um ikkje lenge so kjem dagen
Då skipskapteinen må gå i land
Då kan han rusla i kring i hagen
Og med si Anne gå hand i hand
Og han kan sitje i vaggestolen
Og minnast då han i langfart for
Og rusla krok-ryggja up til Knollen
Og høyra låten av Gauk og Skjor
Sa- annn

Smånytt fra øya.

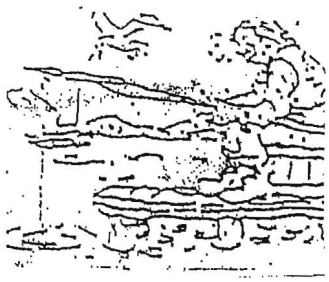

Flaskeinnsamling.

Skjernøy Ungdomsgruppe vil rette en **STOR TAKK** til Skjernøyas befolkning, for et flott resultat under flaskeinnsamlingen fredag 23. januar 2004. Vi fikk inn kr. 3905,- inklusiv Kr. 650,- i pengegaver.

Nye veinavn på Skjernøya.

Høsten 2003 fikk alle husstander på øya, unntatt Rosnes, nye veienavn og nummer. Alle husstander fra Tregdekrysset og til siste hus på Ytre Farestad fikk navnet Skjernøyveien.
Husstander fra krysset og opp kapellbakken fikk navnet Dyrstadveien. På Farestad har noen av de ytterste husene husnummer over 500. Det regnes ut fra av antall km og meter fra Tregdekrysset. På Dyrstad er husnumrene over 200, da det regnes i km og meter ut fra krysset i kapellbakken. På Rosnes heter det Rosnesstien, med de har foreløpig ikke fått noen husnummer. Vi håper huseierne får husnummer på plass til sommersesongen, da kan ukjente besøkende sette på turtelleren ved de to veikkryssmerkene og finne veien til husstanden.

Et sikkert vårtegn..

Blåveisen er et av de første vårtegn. I år fikk vi første melding om utsprunget blåveis på skuddårsdagen 29. februar. De ble funnet på vestsiden av øya på et meget "hemmelig" sted, av vår medarbeider Evert Knutsen.
Så nå går det raskt mot den lyse årstid, og snart flyr terna over viker og sund.

Henry Abrahamsen

har søkt om å sette opp sjøbu i Dyrstadstranda. Han har fått tillatelse fra kommunale myndigheter men Fylkesmannen har gang på gang avslått søknaden, med den begrunnelse at det er en badeplass i nærheten og at området vil bli for mye privatisert.
Det er mange i kommunen som irriterer seg over Fylkesmannens stadige nei`er.

Innflyttere til øya.

Det er Helene Jenssen og Trygve Lea, som har kjøpt huset til Ida og Atle Hjemdal, som ligger ovenfor Kapellet. Helene er fra Dyrstad og Trygve kommer opprinelig fra Sandefjord, men har vært bosatt i Mandal i flere år.

Barnedåp i kapellet.

Familiegudstjeneste 1. febr. Barnets navn: Markus. Foreldre: Stine Grøsfjeld og Christian Ånensen. Familien er nå bosatt på Skogsøy. Stine kommer fra Nedre Farestad
Etter gudstjenesten ble det servert kaffe og boller.

Vi vil gratulere

Kristina og Dan Jenssen med en datter som ble født 4. mars. Paret har to jenter fra før.

Det er stadig byggeaktivitet

på øya. På Saltvolla er det ene huset innflyttet av Ida og Atle Hjemdal. To andre er nesten innflyttingsklare. I Rosnes er et hus som har stått tomt i mange på og var nesten falleferdig blitt restaurert. Det er blitt riktig fint, og der er lagt en ny trapp opp til huset som ligger noe høyere enn den andre bebyggelse. Det er Astrid Ostrup som eier gården og huset, og foreløpig blir det bare sommerhus.
Helt ytterst på Ytre Farestad helt i sjøkanten er huset til Merete og Reiner Pawlow. Det er det en del innredningsarbeid igjen, men de bor der i helgene.
Linda og Steinar Torgesen, har fått lov til å rive låven til Lindas foreldre Ingebjørg og Jostein Handal på Ytre Farestad, for å sette opp ny bolig der. Rivingen av låven er aldrede gjort.
Gunn Hilde og Arnstein Syvertsen ventes å flytte inn i sitt nye hus på Kniben til påske.
I Valvik er byggingen godt i gang med garasje og leilighet som blir tilbygg til det eksisterende hus som nå skal rives og bygges opp igjen.
Det er Aud Iren Klev og Alf Gunnar Kylland som står for dette arbeidet.

Naturlandskapet på øya.

Det har vært jobbet med dette i fire år og det er et utrolig rikt og interessant kulturlandskap sier leder for prosjektet Tønnes Berge til "Fedrelandsvennen". Hovedmålet til arbeidsgruppen har vært å bevare et levende kulturlandskap på Skjernøy og tilliggene øyer og holmer. De har hatt hjelp av representanter både fra landbrukskontoret i fylket og i Mandal.

Det er blitt laget et kart med detaljerte stedsnavn, det er registrert bygninger og gjerder. Det er tatt for seg floraen på øya, ulike planer for husdyrdrift, hogst og rydding på felles beiteområder, biologisk mangfold og tilrettelegging for turgårende og parkering.

Det er også utarbeidet en brenneplan for områdene ved den sydligste delen av Rosnes, slik at landskapet blir holdt åpent.

Det har ikke vært gjort så omfattende undersøkelser på øya før, og Tønnes Berge sier at det er dukket opp mange overraskelser underveis.

Skjernøy er kjent for rikt planteliv og har hatt og har flere sjeldne planter som trives godt i det milde kystlandskapet her.

SBK-konsert 8. mai

Skjernøy Barnekor (SBK) fyller 5 år og inviterer alle til stor jubileumskonsert på Skjernøy kapell lørdag 8. mai, kl. 18.00. Det blir mye fin sang av både barnekoret og gruppa. Salg av mat (pølser, brus, kaffe og kaker etc.). Ta derfor med familie, tanter, onkler, besteforeldre, venner og kjente til en trivelig lørdagskveld på kapellet.

På topp

i Region Mandal, er en brosjyre som tar for seg 55 fjelltopper i Audnedal, Lindesnes, Mandal, Marnardal og Åseral. Fjelltoppene er oppgitt med høyde, og de refererer til Tur og opplevelseskartet som ble utgitt i 2001.

Det gjelder å samle høydemeter minst tilsvarende Galdhøpiggen som er 2469 meter, og premien er en T-skjorte med en spesiell dekor.

På Skjernøy er Grottevarden og Åksla oppgitt. Begge toppene kar "krympet" litt, da de er oppgitt til 94 og 64 meter. Vi har alltid trodd høyden var 103 og 70 meter.

Men det er en grei måte å komme ut på tur og bli bedre kjent i områdene, vi oppfordrer skjernøyfolk til å komme seg ut å prøve å oppnå de oppgitte meterne. NB. Hver topp kan bare bestiges en gang.

Brosjyre kan fåes på Turistkontoret i Mandal

Været siden sist.

Siden sist har vi hatt en skikkelig høststorm, det var 3. juledag, 27. des. Det blåste fra sydvest, og det ble stor sjøgang som brøt over alt. På vesterøya var det vanskelig å holde bårene på plass.

Januar hadde litt snø, men måneden var ganske mild – helst med vind fra syd og sydvest, så det var mange dager det var vanskelig å komme ut på sjøen. Februar var stille og kald , med mange fine solskinnsdager. Temperaturer fra – 5-6 (natt) til + 8 – 9 grader (dag).

Mars måned til denne tid har også vært ganske fin. Soldager med svak vind (bris - frisk bris) fra øst. Sist helg, lørdag 13. mars snødde det godt, og det ble et forferdelig føre. Men det gikk jo dra allikevel. Over helgen var snøen forsvunnet.

"Hvist skal våren komme," vi merker nå at vinteren går i oppløsning til fordel for sol og varme. Hestehoven på toppen av Kapellbakken har blomstret siden slutten av februar og snøklokker og krokus blomstrer nå i hagene.

Nå i midten av mars er det også blåveis å finne.

Ved dette nummeret er det 35 år siden vi utgav første nummeret av Skjernøyposten. Vi ønsker alle våre lesere en fin vår og forsommer. Vi er tilbake med nummer 2, 2004 i første halvdel av juni.

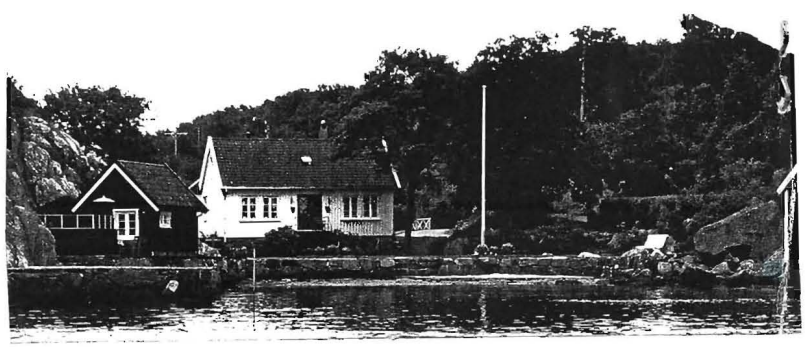

Sommerbilde fra Skjernøysund.